

зазначаємо, що вміст обмінної енергії в раціонах – на 18,7 %, сухої речовини – на 16,1 %, протеїну – на 30,2 %, сирій клітковини – на 7,4 % міститься нижче відносно норми. Вміст цукру та крохмалю становить відповідно 78,1 %, 21,3 %, а вміст жиру в раціоні перевищує потреби корів на 13,8 %.

Повідомляємо, що в процесі дослідів нами встановлено те, що у даному господарстві не використовуються вітамінно-мінеральні добавки для добалансування раціону годівлі дійних корів.

В результаті проведених досліджень, зазначаємо, що раціони годівлі корів молочного стада, які використовуються у господарстві, не відповідають нормам годівлі майже зі всіма показниками поживності, що суттєво впливає на продуктивність корів.

У зв'язку із вищевикладеним, для раціонального використання кормів коровами дійного стада ми пропонуємо застосувати вітамінно-мінеральні добавки, що в значній мірі буде поліпшувати збалансованість раціонів за дефіцитними елементами живлення.

Список використаних джерел

1. Баканов В.Н. Кормление сельскохозяйственных животных / В. Н. Баканов, В.К. Менькин – М.: Агропромиздат, 1989. – С.178-191.
2. Максаков В.Я. Годівля сільськогосподарських тварин / В. Я. Максаков – К.: Урожай, 1987. – 166 с.

УДК 636.4.082

Бардак А.В., студент VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Калиниченко Г.І., кандидат с.-г. наук, доцент кафедри ТВПТ,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВПЛИВ РІЗНИХ ФАКТОРІВ НА ОСОБЛИВОСТІ РОСТУ ПОРОСЯТ У ПІДСИСНИЙ ПЕРІОД

Система спрямованого вирощування залежить від мети використання дорослих особин та передбачає два напрями: вирощування племінного і неплемінного молодняка. Вимоги при цьому різні. Вчені, вивчаючи упродовж багатьох десятиріч питання спрямованого вирощування тварин, узагальнили дані передових господарств і науково-дослідних установ та розробили науково-обґрунтовані схеми вирощування різних видів, типів, напрямів продуктивності, віку, статі тощо [1].

Величина живої маси при народженні – дуже важлива селекційна ознака, яка є показником подальшого формування продуктивності і закономірності індивідуального розвитку організму.

У процесі онтогенезу кожен організм проходить послідовні періоди або стадії розвитку. На стадії внутрішньоутробного розвитку формування плоду відбувається під впливом як спадкових, так і паратипових факторів. Але дія негативних паратипових факторів (погіршення умов годівлі та утримання)

впливає опосередковано – спочатку на організм матері і тільки через нього у послабленому виді на сам плід. Найбільшу частку впливу на розвиток мають спадкові фактори, до яких відносяться генетичні особливості батьківської пари, а також генотип її нащадка [2].

У зв'язку з цим темою даного дослідження слід вважати актуальною.

Дослідження проводили в умовах ДП „Племрепродуктор „Степове” Миколаївського району Миколаївської області. Наші дослідження були спрямовані на вивчення особливостей росту поросят у підсисний період залежно від походження із урахуванням великоплідності та статі, було проаналізовано їх динаміку росту, встановлено відмінності у живій масі свинок та кнурців як між собою, так і між класами розподілу за багатоплідністю та походженням. З цією метою було проаналізовано динаміку живої маси тварин в підсисний період.

Найбільшою індивідуальною великоплідністю характеризувались свинки та кнурці родини Волшебниця класу М+, відповідно 1,50 та 1,52 кг, причому, свинки і кнурці вірогідно ($P < 0,05$) переважали середнє значення по вибірці. Поступалися за цим показником свинки та кнурці родини Соя з класу М-, у яких індивідуальна великоплідність становила відповідно 1,25 та 1,26 кг, дані були високовірогідні ($P < 0,001$) і меншими за середнє значення по вибірці.

У динаміці росту і розвитку поросят до відлучення можна виділити два вікові періоди, котрі характеризувались різними умовами харчування поросят: 1) до 21-денного віку, коли майже весь раціон тварини займає материнське молоко; 2) з 21-денного віку до відлучення, коли ріст і розвиток поросят починає зумовлюватись додатковою підгодовлею.

Було встановлено зміни у ранжуванні поросят за живою масою у віці 21 день. Найбільші показники виявлено у родині Тайга, що, імовірно, є наслідком кращої молочності свиноматок.

Поросята родини Волшебниця класу М+ (свинки і кнурці) мали найбільшу масу у 35-денному віці (8,09...8,07 кг; $P < 0,001$), переважаючи на 0,47...0,45 кг середнє значення по стаду.

Аналіз рівня живої маси молодняку у віці 60 днів показує, що свинки родини Тайга і Волшебниця на 2,6...3,9 % ($P < 0,05$) за даним показником перевищують середнє значення по стаду.

Тварини класу розподілу М+ за великоплідністю показали вищі рівні живої маси у віці 60 днів серед молодняку різної статі та генотипу. Виняток становили свинки родини Соя, але різниця невелика і невірогідна.

Найменшими показниками в даному віці характеризувалися кнурці М- родини Соя, які поступались середньому значенню по стаду за живою масою на 0,9 кг ($P < 0,001$).

Виявлено різну швидкість росту свиней у різних класів розподілу, про що свідчить розрахунок середньодобового приросту.

Так, різниця між тваринами класів М- та М+ за середньодобовим приростом у період 0...21 днів для свинок родини Волшебниця становила 8,4 г, а для кнурців цієї родини 5,0 г.

За показником середньодобового приросту від народження до 60- денного віку максимальні значення мають свинки родини Волшебница і Тайга класу М+, які вказують на прояв статевого диморфізму, відповідно 237,6-236,3 г, що майже на 10 % перевищує середньодобові прирости кнурців аналогів і відповідно вірогідно ($P < 0,01$) перевищують середні значення по вибірці.

Отримані результати розрахунків середньодобових приростів підтверджують дані оцінки динаміки живої маси свиней.

Таким чином, найбільшою живою масою у різні вікові періоди відзначалися поросята із більшими показниками великоплідності, а проведена оцінка росту молодняка до відлучення свідчить про значний вплив великоплідності поросят, статі та походження на інтенсивність росту в підсисний період.

Список використаних джерел

1. Мировой генофонд свиней: монография / В. И. Герасимов, Н. Д. Березовский, В. М. Нагаевич [и др.]; под ред.: В. И. Герасимова, Н. Д. Березовского, В. М. Нагаевича. – Харьков : Эспада, 2006.- 520 с.: рис., табл.- Библиогр.: 513 с.
2. Обоснование породной технологии в свиноводстве / В. А. Медведев [и др.] // Таврійський науковий вісник : наук. ж-л. – Херсон : Айлант, 2008. – Вип.58, Ч.ІІ. – С. 255-264.

УДК 636.4.082

Біла Л.С., студент VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Топіха В.С., доктор с.-г. наук, професор, зав. кафедри ТВПТ

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ЗАБІЙНІ ЯКОСТІ ТА ФІЗИКО-ХІМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ПРОДУКТІВ ЗАБОЮ СВИНЕЙ

Свинина – це високоенергетичний продукт харчування, який не тільки забезпечує нормальну фізіологічну і розумову діяльність людини, але й має відмінні смакові та кулінарні властивості. Широке застосування в селекційній роботі новостворених спеціалізованих типів і ліній свиней супроводжується оцінкою якісних показників продуктів забою. Під поняттям якості м'ясної сировини і м'ясних продуктів мають на увазі широку сукупність властивостей, що характеризують їстівну та біологічну цінність, органолептичні, структурно – механічні, технологічні, санітарно-гігієнічні та інші властивості.

Нами було проведено вивчення і визначення різних теоретичних підходів подальшого вдосконалення існуючих параметрів продуктивності червоно-попаної популяції свиней, створеної на базі 7 вітчизняних і зарубіжних генотипів. Практичний інтерес полягав у вивченні забійних якостей молодняка свиней від поєднань різних генотипів в умовах удосконаленої технології ведення свинарства ДП “Племрепродуктор “Степове” Миколаївського району, Миколаївської області.